

ԵՐԵՎԱՆԻ ՊՐԻՆՏԵՐՆԻ

ՄԵԼԻԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կէս տարեկանը 6 ռուբլի, Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանց խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлис, Редакция «Мелік».
կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի եւ տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն յիշուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ.
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԿԻՐՈՒՆԻ

Վշտաբեկ այրի Մարիա Եմելեանօվնա Մակարովնա իր Դրիգոր, Նիկոլայ եւ Ալեքսանդր զուգակներով սրտազին եւ ջերմ հորհակալութիւն են յայտնում այն բոլոր անձանց, որոնք ցանկացան յարգել հանգուցեալ:

ՊԵՏՐՈՒՍ ՄԻՆԱՆՎԻԶ ՄԱԿԱՐՈՎԻ

Իշտատակը թէ անձամբ ներկայ լինելով թաղմանը եւ հոգեհանգիստներին, եւ թէ ցաւակցական նամակներ ու հեռագիրներ ուղարկելով:

1—1

ԲՈՎԱՆԴԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Սկզբնական եռանգուն քայլեր.— Ներքին Տեւորդին. Անցեալ տօների առիթով. Պատիւաւոր ներկայացումները. Ներքին լուրեր.— ՄԱՍԿԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին լուրեր.— ՀԵՌԱՊՈԼԻՆԵՐ.— ՕՍԵՏՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Ազատ ժամեր.

ՍԿԶԵԱԿԱՆ ԵՌԱՆԴԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐ

Հայոց դրամատիկական ընկերութիւնը ունեցաւ իր առաջին ընդհանուր ժողովը, որը ընտրեց վարչութեան անդամները: Ընկերութիւնը այդպիսով ստացաւ պաշտօնական կազմակերպութիւն, որ պէտք է սկսէ գործել ընկերութեան նպատակները իրագործելու համար:

Անկասկած նորընտիր վարչութիւնը կը դարձնէ ծրագիր մշակելով իր ապագայ գործունէութեան համար: Յանկալի է, որ ծրագրի մշակումը կատարվէր, որքան կարելի է, արագ, որպէս զի վարչութիւնը կարողանար ձեռնարկել գործնական միջոցները եւ ցոյց տար իր գործունէութիւնը դրական արդիւններով:

Մեզ համար են լուրեր, որ ընկերութիւնը գտնուի սկզբներում չը ցանկանայ միանալ իրան ծանրաբեռնել եւ բաւականանայ նախապատրաստական փորձերով, այսինքն սիրողներին կազմած ներկայացումներ տալով, բեմերու վրայ պատրաստելով եւ այլն:

Մենք այն կարծիքին ենք, որ ընկերութեան վարչութիւնը պէտք է ամեն ջանք

գործ դնէր նոյն իսկ այս տարվայ աշունքից պահել դերասանական խումբ եւ տալ կանոնաւոր թատրոնական ներկայացումներ ու այդպիսով գոհացում տալ այն սպասելիքներին, որ ունի հասարակութիւնը անցեալ տարիներից:

Սիրողներին գրաւել եւ նրանցից խմբեր կազմել լաւ բան է, բայց դա պէտք է համարել երկրորդական եւ երրորդական մի գործ: Քառասուն տարի է, որ մենք սիրողների խմբեր ենք կազմում, քառասուն տարի է, որ մենք տաղանդներ ենք յայտնագործում այս եւ այն սիրողի մէջ, քառասուն տարի է, որ մենք թափօրներ ենք կատարում հայ թատրոնի շուրջը, բայց չենք կարողացել հայոց մշտական բեմ ստեղծել եւ հայոց թատրոնին կանոնաւոր կազմակերպութիւն տալ: Սակայն յուրմիտներ եղել են երեւմտեան թէ թիֆլիսում եւ թէ վերջին տարիները Բաքուում եւ այժմ պէտք է այդ լուրջ փորձերը պսակել թատրոնական գործի հաստատ կազմակերպութեամբ:

Մեզ կառարկեն, թէ հաստատ կազմակերպութեան համար փնտռելու էինք մի կամ քանի մի քանի տարիներ, թէ սպասել ենք շատ տարիներ, սպասենք դարձեալ մի քանի ժամանակ, եւ գործը կազմակերպենք լիակատար եւ ամուր կերպով:

Այդ առարկութիւնը ուղիղ կը լինէր, եթէ իսկապէս մենք նիւթ չունենայինք թատրոնական գործի համար: Դերասանական ոյժեր կան, որոշ բեմերու վրայ գոյու-

թիւն ունի եւ նրան կարելի է լրացնել մինչեւ աշուն, բեմերու վրայ հրաւիրել միայն եռանդի եւ ցանկութեան խնդիր է: Պէտք է աչքի առաջ ունենալ այն, որ դեռ անցեալ տարի խոստացվել էին կանոնաւոր ներկայացումներ, բայց յետաձգվեցին այս տարվայ համար, իսկ այժմ արանք էլ եթէ յետաձգվեն երկու տարվայ համար, այդ հանգամանքը ծանր կազդէ հասարակութեան վրայ: Մենք կարծում ենք, որ գործի դուրս կանգնած անձինք պէտք է օգտվեն նոր ընկերութեան կազմութիւնից եւ սկզբից գրաւեն դէպքի նա հասարակութեան ուշադրութիւնը եւ համակրութիւնը: Իսկ դրա համար անհրաժեշտ են նոյն իսկ առաջին քայլերից շոշափելի աշխատանքներ: Մենք պէտք է խոստովանենք, որ նոյն իսկ այն հանգամանքը, որ այս ձմեռ մենք չունեցանք կանոնաւոր ներկայացումներ, առաջ բերեց մի որոշ անտարբերութիւն, որ նկատվում է այժմ դէպքի նոր դրոշմը:

Մենք հրաւիրում ենք մեր հասարակութիւնը աջակցել իր համակրութեամբ եւ նպաստներով նորակազմ ընկերութեանը, որպէս զի նա իր ծրագրերը իրագործելու եւ իր եռանդը ու նախաձեռնութիւնը իրականացնելու համար առիթ չունենայ սահմանափակել եւ կրճատել իր գործունէութիւնը արտաքին արգելքների պատճառով:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՆՏԵԱՆ ՏՕՆԵՐԻ ԱՌԻԹՈՎ
(Նամակ Խմբագրութեան)

Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց... Դեռ հնչում են ականջիս այդ բառերը, որոնց եւ լսեցի շատ բերաններից, լսեցի եւ մի միտք ինձ շարունակ անտարբերութիւն է պատճառում, թէ երբ պէտք է յարութիւն առնէ եւ մարդկային խիղճը... Մենք, վաղուց մեռել է մարդկային խիղճը եւ նրան սրտատրոփ սպասողները փախաղում են տեսնել նրան յարութիւն առած. փախաղում են մարդկանց տեսնել իսկապէս քրիստոնեայ, որ մարդ է կոչ-

ված երկրորդի գաղանք իր հրէշաւոր ճիւղանների մէջ չը ձգէ իրանից թողնել, որ ամենքն էլ մասնաւոր հոգեւորականութիւնը, բուրժուազիան, աշխատաւոր մարդու արեւը ծըծող պարոնը հասկանան իրանց չափը եւ պարտականութիւնը եւ մի օր դառնալով ամենքին, ասեն հանդիսաւոր կերպով «մարդկային խիղճն էլ յարութիւն առաւ...»:

Սպասել, որ ծնվի մի նոր Քրիստոս, որ կարողանար յարութիւն տալ մարդկային խղճին, դա ուշ, չափ ուշ կը լինէր. մնում է, որ այդ գերեզմաններն զոնէ հայերիս վերաբերմամբ մեր այժմեան հասարակական գործիչների լաւագոյն ներկայացուցիչները լարելով իրանց բոլոր բարոյական ոյժերը, յարութիւն տալու գոնէ հայ կոչվածների մեռած խղճերին. դա կը լինէր մի դարագլուխ մեր ներկայ կեանքում, ուր եղբայր եղբոր արեւն է ծծում, ուր թշուառութիւնը աղաղակում է բարձրաձայն, ուր ազգային-եկեղեցական-հասարակական կողպտիչների վռնակների լեզուները չափն է անցկացրել, իրով անբարոյական աւարքները մէջ: Մեր ծով-ցաւերն են, որ դրդում են ինձ անկեղծ սրտով ցանկալ մեր հասարակական գործիչների լաւագոյն ներկայացուցիչներին, որ նրանք իրանց բոլոր բարոյական ոյժերով աշխատեն տեսնել իրանց ողբերգութեամբ օր առաջ յարութիւն տալու գոնէ հայ կոչվածների մեռած խղճերին:

Ա. Օհանջանեան

Թիֆլիս.

ՊԱՍԽԱՆՎՈՎՍԻ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄՆԵՐԸ

Երկուշաբթի, ապրիլի 15-ին, Արտիստիքական ընկերութեան թատրոնում սիրողների մասնակցութեամբ տեղի ունեցաւ ուսուցչական դերասաններ Ս. Ա. Պատիւաւոր անունը չենք հիշուցնում (Johannseuer), որ գերմանացի տաղանդաւոր դրամատուրգի նախափորձին գործն է:

Պէտք է նկատել, որ վերջին ժամանակներս «Պատիւ» եւ «Հայրենական տան» հեղինակի ստեղծագործութիւնների մէջ աչքի է ընկնում քանակի եւ որակի մի տեսակ անհամապատասխանութիւն—ինչքան առաջինը ճշիւ է եւ առատ,

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

Ա. Ջ. Ա. Տ. Ժ. Ա. Մ. Ե. Ր.

Գալոն' քէ բանս

Շուշի քաղաքը իր հարեւրաբնակ գոյութեան ընթացքում տեսած չունի, իմ կարծիքով այնքան մի ծանր, յուսահատ վիճակ, որի մէջ նա գտնվում է այսօր՝ բնական դպրոցի վերաբերմամբ:

Քանի եւ մէկ տարուց ի վեր, այն է հէնց բացված օրից՝ այդ միջնակարգ հաստատութեան նիւթականի կողմից աննախանձելի կենսաբանական եւ եղել եւ մագի վրայ, մի մագ, որը եթէ ոչ վաղը, անշուշտ մի օր կարող է կարգվել...

2—3 տարի առաջ՝ այդ դպրոցի գոյութիւնը պահպանելու եւ ընդմիջում ապահովելու համար բարձրագույն մի բարերար ձեռք: Բայց այդ ձեռքը մինչեւ այսօր—ցաւելով կը շեշտենք—մնում է անշարժ:

Այն ընդհանուր ցնծութիւնը, այն միահանձն ողբերգութիւնը, որ պատճառեց մեզ ինքնաբեր լիառատ ձեռք, գործընթացաւ եւ տեղի տուեց աւելի դառն հիասթափման, աւելի կակնեցուցիչ յուսահատութեան:

2—3 տարի առաջ հազարաւոր բերաններից օրհնութիւններ եւ երախտադիտական բարեմաղթութիւններ տեղացին շուշից բարեգործի հասցէին:

Այսօր բերաւոր սրտեր սարսափանաւ դուրս եւ, տեսնելով Շուշու միակ միջնակարգ

կրթարանի փակված լինելու մօտալուծ վտանգը: Ինձ համար՝ ոչ մի աղէտ—ժամտախտ է, թէ սով, երկրաշարժ է, թէ խօլեք—այնպիսի մեծ եւ անուղղելի թշուառութիւն չէ, որպիսին սպասվում է Շուշու բնակական դպրոցի ներկայ իրաւուն վիճակին:

Կովկասի մէջ իր արդիւնաւոր գործունէութեամբ յայտնի մի դպրոց, որ 20 տարուց վեր անասելի դժուարութիւնների հետ կռւելով պահպանել է իր գոյութիւնը, մի դպրոց, որ երէկ ցնծութեան մէջ էր ինքն իրան ընդմիջում ապահովված համարելով, այսօր ընկնում է ուժասպառ, այլ եւս չը վերկենալու համար:

Եւ մենք վկայ այս տեսարանին, չենք կարողանում ձգարկ մի միջոց մեր ապագայ սերունդների կրթութիւնը, հետեւապէս եւ բարձրութիւնը կանգուն պահելու, հաստատ հիմքի վրայ դնելու համար:

Անա այս դրութեան մէջ քաղաքային վարչութիւնը կազմեց վերջերս մի արտակարգ նիստ եւ դուրսից առաջ կարգաց Շուշու բնական դպրոցի մասին մի զեկուցում, որ աւելի շատ ողբի նամակութիւն ունէր եւ որից աւելորդ չենք համարում քաղել հետեւեալը:

Շուշու ամբողջ ազգաբնակչութեան անընդհատ դիմումներին եւ աղերսալից թախանձանքին զիջանելով կառավարութիւնը թոյլ է տալիս, վերջապէս, բանալ Շուշուում բնական դպրոց: Քաղաքը պարտաւորվում է տալ սեփական շինութիւն եւ տարեկան 8—9 հազար ռուբլի նպաստ:

1881 թվականից սկսած դպրոցը տեղաւորվում է մասնաւոր տներում՝ առանձին վարձով: 1200—2400 վարձը օրէնքօր անելով՝ այսօր հասել է 4000 ռուբլի հսկայական գումարի, որ

իր ծանրութեան տակ ճնշելով՝ սպառնում է խեղդամահ անել մեր միջնակարգ դպրոցը:

Քաղաքացիք չեն կարողանում վճարել յանձն առած պարտքը: Տուն ունեցողները տնքում են այդ պարտքի տակ: Անշարժ գույք չունեցողները, թէպէտեւ անհամեմատ աւելի հարուստ, ազատ են բնակական դպրոցի հարկից եւ մի քանի չեն զբաղվում իրանց քաղաքակրթների բերք թիթեւացնելու, մի ընդհանրապէս հաստատութիւն կանգուն պահելու խնդրով:

Քաղաքային վարչութիւնը յուսահատութեամբ նայում է 26,000 ռուբլու սարսափեցուցիչ ապահովելու վրայ եւ անգործ է մի բան անելու: Ուսումնասիրաւ աշակերտների թիւը աճում է անընդհատ ու աճում:

Դպրոցական վարչութիւնը ստիպված է լինում բանալ ստորին դասարանների համար զուգընթացներ:

Դրամական օգնութիւն ոչ ոքից, ոչ մի տեղից:

Չուզեցեալների պահպանութեան համար պ. ի. Թադեոսեան բացում է իր քսակը եւ նուիրում է 3000 ռուբլի: Բայց մի անհատի այդ նուէրը չէր կարող ի հարկէ, երկար ժամանակով ապահովացնել մի վիթխարի հաստատութեան գոյութիւնը:

Դպրոցի փակումը անխուսափելի է դառնում: Այդ միջոցում քաղաքական—շուշից պ. ի. Ստոյանեան, ազգաբնակչութեան շարժված եւ կամենալով օգնութեան հասնել իր հայրենի քաղաքին, բանակցութիւններ է սկսում քաղաքային վարչութեան հետ եւ խոստանում է փողեր ժողովել Շուշու բնակական դպրոցը նիւթապէս ապահովելու համար:

Ստանալով մանրամասն տեղեկութիւններ՝ ի

միջի ալյոց եւ այն, որ դպրոցի շինութեան համար հարկաւոր է 100—115 հազար ռուբլի, պ. Ստոյանեան ձեռնարկում է գործին ամենաջերմ եռանդով: Նա պատշաճաւոր իշխանութիւնից իրաւունք է առնում, կազմակերպում է մի մասնաժողով եւ բացում է ստորագրութիւն կամաւոր նուիրատուութիւնների համար:

Քաղաքական հայերը, զինաւորապէս շուշիցիներ, մեծ համակրութեամբ են վերաբերվում դէպքի բարի եւ վսեմ գործը՝ ստորագրելով բաւական խոշոր գումարներ:

Պ. Ստոյանեան խորհրդով կազմակերպվում է Շուշուում էլ մի անունով—մասնաժողով, որի պաշտօնը պիտի լինէր փողեր ստանալ քաղաքի մասնաժողովից, ձեռնարկել եւ հսկել դպրոցի շինութեան:

Ոգեւորութիւնը ընդհանուր է, օրինակելի: Բազուն եւ Շուշին մի միտք, մի հոգի դարձած աշխատում են, որչափ հնարաւոր է, շուտ գրուել բերել բնակական դպրոցի շինութիւնը եւ միանգամայն ազատել Շուշի քաղաքը մի ծանր ուժասպառ անող հոգսից:

Պ. Ստոյանեան կրակ է դարձել, նամուսից լուսն չունի նո գիշերը, հանգստութիւն՝ ցերեկը:

Եւ ահա, հէնց այն ժամանակ, երբ պատրաստվում են դպրոցի շինքի հիմքը դնելու, հրապարակ է գալիս քաղաքական—շուշիցի միջլիստեղ պ. Գրիգոր Առաքիւնեան, կանգնեցնել է տալիս այնպիսի եռանդով սկսված եւ կատարեալ աջոգութիւն խոստացող գործը եւ առաջարկելով 100,000 ռուբլի—10% աւելի կամ պակաս—պարտաւորաւորութիւն է յայտնում գլուխ բերել դպրոցի շինութեան գործը՝ ինքը միայնակ:

վերջինը՝ իր ներքին արժանաւորութեան տեսակետով՝ այնքան աղօտ է եւ նսեմ։ Զուգերման արդէն աւանական հասակումն է—մի քանի ամիս յետոյ կը տօնվի նրա ծննդեան 45-ամեակը—այնպէս որ նրա երիտասարդական տարիներն ոյժը եւ ստեղծագործելու կարողութիւնը կարծես հետզհետէ սպառվում է։ «Ես ապացոյց» իրար յաջորդող նրա վերջին դրամաները—«Johannes», «Johannisfeuer» եւ նորերս լոյս տեսած «Es lebe das Leben»։ Երեքի մէջն էլ արուեստագէտ—բանաստեղծը տեղի է տալիս «թատերադրողին», որի աջողութեան անհերքաւոր էֆֆէկտն է եւ արտաքին փայլը։

«Johannisfeuer»-ի գլխաւոր հերոսներն իմատաղահաս օրերը Մարիկան է՝ Յօզէլլայտէլ-րի որդեգրուհին։ Մարիկան այն տարաբաղդէականիցն է, որոնք առանց անձնական պատասխանատուութեան—նախորդների գործած յանցանքի պատճառով—ծնված են միայն կեանքի ողբերգութեան օղակը բազմացնելու։ Մուկն է Մարիկայի ծագման պատմութիւնը, բայց չափահաս դառնալով նրա համար հետզհետէ ճնշող եւ սոսկալի է դառնում այս մթնոլորտը։ Վերջապէս նրա ականջին ձայներ են հասնում, որ իր մայրը դեռ կենդանի է եւ Յօզէլլայտէլի եղբորդի Գէորգ ֆօն Հարտվիգի միջոցով Մարիկային աղօղում է տեսնել նրա հետ։ Սա մի հարթեղող պառաւ մուրացիանութի է, որին կեանքը տիրում միանգամայն ապականել է, իսկ զրկանքների ծանրութիւնը մայրական զգացմունքն անգամ բխարցել—նա իր սեփական աղվակների գոգոթիւն է անում։ Մարիկան սարսափում է այս պատկերը տեսնելու։ Բայց նա իր մօր տեղը վարձուէրի մի դաս է միայն անում—կեանքի երջանկութիւնը մի այնպիսի թուղթիկ, կենտրոնախոյս երեւոյթ է, որ պէտք է այդ խելի, գողանալ, յափշտակել։ Եւ Յօզէլլայտէլի գիշերին—հեթանոսութեան ժամանակներից մնացած սուրբութեամբ քրիստոնեաներից շատերը յունիսի 14-ի գիշերը կրակ էին վառում ինչպէս անբերութիւններից, այնպէս էլ զանազան հիւանդութիւններից եւ չար դեւերից պաշտպանվելու համար—երբ դուրսը կրակների երկնքը բոցն էր առկայծվում։ Մարիկան անողորմ ճակատագրի ծոցից իր երջանկութեան ժամերն էր խլում։ Բայց նրա բաղաւորութեան աստղը մի քանի ակնթարթ միայն շողալուց յետոյ՝ մարում է ինչպէս այդ նոյն գիշերվայ կրակը—Մարիկան սիրում էր Գէորգ ֆօն Հարտվիգին, որ վերջը ամուսնանում է իր եղբոր աղջկա՝ Տրիզայի հետ։ Գէորգը իր բնաւորութեամբ շատ նման է Զուգերմանի մի այլ դրամայի հերոսներից մէկին՝ Բօքերտին («Պատիւ»)։ Նա ընտանիքան լաւ հակուսներ է եւ ազնիւ հոգեւ տէր էր, որ կարող էր իր փոխադարձ սիրով երջանկացնել անարդգ Մարիկային, բայց զուրկ կամքի ոյժից եւ հետեւողականութիւնից՝ կուլ է գնում սովորական կեանքի հոսանքին։

Ի միջի այլոց նա դնում է հետեւեալ պայմանը. 1) որ դպրոցի շինութեան վրա ծախսվի ոչ աւելի քան հարիւր տասը հազար ռուբլի, եւ 2) որ ոչ մի դէպքում քաղաքը չընդունէ մասնաւոր անձինքներից դրամական նպաստ դպրոցի վրա ծախսելու համար։ Պարզ ասած՝ պ. Առափելեանը կամենում է իր նուիրած 100 կամ 110 հազար ռուբլիով շինել տալ ի հայրենի Շուշի քաղաքի համար մի բնակարան դպրոց առանց որ եւ մէկ ուրիշի մասնակցութեան։ Քաղաքային վարչութիւնը մի կողմից, պ. Անտօնեան, իրեն զուրկ Բագուի մասնաժողովի, միւս կողմից, յարգելով պ. Առափելեանի մարդասիրական առաջարկը եւ կամենալով միայն նրան տալ այս մեծ գործը գլուխ գալու պատիւն ու փառքը, ընդունում են նրա նուէրը երախտագրութեամբ։ Եւ երբ պ. Առափելեանի խոստումը հրապարակւեալ եւ պաշտօնապէս հաստատուում է, Բագուի մասնաժողովը դադարեցնում է իր գործունէութիւնը եւ վերադարձնում է ժողոված փողերը։ Գործին մօտիկ մարդիկ պնդում են, որ ստորագրութիւնը այն աստիճան աղօղ է գնում եղել, որ ոչ միայն մի—երկու տարվայ ընթացքում կարելի էր կառուցել մի հոյակապ շէնք Շուշու բնակարան դպրոցի համար, այլ եւ ընդ միայն ապահովել վերջինիս գոյութիւնը՝ նիւթականապէս։ Այսպէս թէ այնպէս՝ քաղաքը, պ. Առափելեանի խօսքի վրա հիմնված, պատրաստ էր տալիս շինութեան պլանը, որը իշխանութեան կողմից հաստատուում է։

Իրաման բաւական ձգձգված է, էպիքական եւ քարոզչական մօմէնտներ յաճախ են պատահում։ Դիւրօգի մեծ մասը, մանաւանդ տեսարանը պատուրի հետ եւ Յօզէլլայտէլի ու ֆօն Հարտվիգի մէջ եղած խօսակցութիւնը իրենի ազդեցութեան դրոշմն է կրում։

Որովհետեւ բացի տիկին Պատիւալովայից միւս մասնակցողները սիրողներ էին, այդ պատճառով խաղը չէր կարող ի հարկէ առանձին մի երեւոյթ համարվել։ Տիկին Պատիւալովային առաջին երկու գործողութիւնների մէջ պակասում էր յերմութիւն, իսկ երրորդ եւ չորրորդ գործողութիւնը շատ աղօղ եւ զգացված կերպով խաղաց։ Զօպված, բայց հարթորոք սէրը, ինչպէս եւ անյուսուցիչան նախազգացումն ու ողբերգական հիւսթափումը նա նորը երեւէջնելով արտայայտեց։ Տիկին լաւագոյն արժանաւորութիւններից մէկը չափաւորութիւնն է, արտաքուստ տպաւորութիւն թողնելու հակումից միանգամայն հեռու մնալը—մի գողվելի յատկութիւն, որով պէտք է փայլի ամեն մի իսկական արուեստագէտը։ Տիկինը թէ առաջին անգամ դուրս գալիս եւ թէ խաղի ընթացքում վարձատրվեց բուն ծափահարութեամբ։ Միւս դերակատարներից միանգամայն դոնացուցիչ կարող էր համարվել օր. Ուտիսովայի Տրիզան, օրիորդ անմեղ եւ պարզամիտ գերմանուհու տիպը շնորհալի կերպով վերադարձուց։ Տիկին Կարտանին նոյնպէս լաւ էր մօր դերում։ Պ. Բլատովի պատուրին պակասում էր բուն գերմանական դրոշմը։ Պ. Մարսովի Յօզէլլայտէլը բաւարար էր պարոնի գրիմը Բիւսարիկի գլուխն էր յիշեցնում։

Թատրոնը բոլորովին լիքն էր։

II

Տիկին Պատիւալովա երկրորդ անգամ հանդէս եկաւ երեքշաբթի, ապրիլի 16-ին, Պատիւալովայի «Волшебная сказка» պիեսի մէջ։ Այդ պիեսը թարգմանված է հայերէն եւ ներկայացված Բագուում։ Այդ պատճառով պիեսի բովանդակութեան մասին մենք չենք խօսի։

Պատիւալովա կատարում էր Նատալիայի դերը։ Նա ներկայացրեց կենդանի կերպով այդ օրիորդի տիպը, հանդէս բերելով հոգեբանական հետաքրքրական գծեր։ Նատալիան, կրթվելով արիստոկրատիական ինստիտուտում եւ մնալով օտար շրջանում շարունակ ութ տարի, խորթացել է իր ծնողական շրջանից։ Նա մտածում է միայն կեանքի վայելքների եւ հաճոյքների մասին, իսկ ծնողական աղքատ շրջանը նրանից պահանջում է աշխատանք եւ զրկանքներ։ Մասաղ օրիորդը ընկնում է զայնթաղութիւնների մէջ եւ կեանքի դառն փորձով համոզվում է, որ նա պէտք է ազնիւ աշխատանքի դիմէ իր անհնաւորութիւնը անկախ դարձնելու եւ մնալու բաղաւորութիւն ձեռք բերելու։

Պատիւալովա կարողացաւ Նատալիայի տիպի բոլոր գծերը արտայայտել զարմանալի տաղանդով։ Մանկական պարզութիւն, մատաղ ողբ-

ւորութիւն, անփորձութիւն, ցնորքներ եւ երազներ, երիտասարդական աշխոյժ, կեանքի ծարաւ, ազնիւ գործունէութեան կարօտ, ինքնուրոյնութեան զարթոնում—այդ բոլորը գտան իրանց արտայայտութիւնը տիկին շնորհալի խաղի մէջ։

Միւս դերակատարներից աղօղ եւ բնորոշ էին Ն. Մակարով՝ արիստոկրատ եւ հարուստ Սերուբի դերում, Կիպիանի՝ անանկացած Սվիբուսովա դերում եւ Սեվսկի՝ փոքր աստիճանաւոր Սերուբուսի դերում։ Միւսները բաւարար էին։ Ընդհանրապէս ներկայացումը աղօղ էր եւ մի որոշ տարածումութիւն առաջ էր գալիս պիեսից, որի մէջ շատ կան ձգձգումներ։ Եթէ այդ ձգձգումները դրսուղին եւ ղէն գողվէին, պիեսը բնական շատ աղօղ գործերից մէկը կը լինէր։

Սիրող

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Մշակի» հետեւեալ համարը, ինչպէս անցեալ անգամ յայտնել էինք, լոյս կը տեսնի կիրակի, ապրիլի 21-ին։

Երեքշաբթի, ապրիլի 16-ին, ցերեկվայ ժամը 1-ին, Արտիստիկական ընկերութեան դահլիճում տեղի ունեցաւ «Հայոց դրամատիքական ընկերութեան» առաջին ընդհանուր ժողովը։ Ներկայ էին 51 անդամներ։ Ժողովի նախագահ ընտրվեց իշխ. Մ. Թումանեան, քարտուղար՝ Տ. Յովհաննիսեան։ Մեր տաղանդաւոր դրամատուրգ Գ. Սուսլովին նրա ծարավով եւ ժողովին նախագահելուց եւ վարչութեան կազմի մէջ մտնելուց՝ միաձայն հաւանութեամբ ընտրվեց պատուաւոր անդամ։ Սյունեանու օրակարգի համաձայն տեղի ունեցան ընտրութիւններ։ Առանց քուէարկութեան վարչութեան անդամ ընտրվեցին՝ պ. Ի. Ե. Փիթոյեան եւ իշխ. Թումանեան, իսկ քուէարկութեամբ՝ պ. պ. Է. Արծրունի, բժ. Ա. Ուտիսեան, Գ. Փրիլ-դեան, Յ. Տրիզանեան եւ Պ. Դոյուխանեան, փոխանցարեան՝ պ. պ. Տ. Յովհաննիսեան, Ք. Գալանթարեան, Յ. Սուսլովեան, վերադարձող յանձնաժողովի անդամներ—պ. պ. Ի. Դոյուխանեան, Փ. Վարդապետեան, Ե. Մատուրեան, փոխանցարեան՝ պ. Յ. Կարապետեան։ Ժողովը վերջացաւ մօտաւորապէս 3 1/2 ժամին։

Մեզ հաղորդում են, որ ապրիլի 15-ին, մեռելացի օրը, Կարա-Մուրզայի կօնցերտներին մասնակցած երգչներից մի խումբ, Ուօլվանքի գերօգնանատանը, Գր. Արծրունու գերեզմանի վրա, հոգեհանգիստ կատարեց հանգուցեալ Կարա-Մուրզայի յիշատակին։ Հոգեհանգիստ կատարողն էր Արաքս քահանայ Բագրատունին, որ խօսեց մի համառօտ քարոզ վերջը, պ. Մայիլեանի խմբագրութեամբ, խումբը երգեց քառաձայն «Հայր մեր»-ը։

Անցած Զատիկի տօներին մենք ուսացանք

Թիֆլիսից, երկու պարոններից, որոնք չեն ուզում յայտնել իրանց անունները, մէկից 10 ռուբլի եւ միւսից 2 ռ. 10 կօպէկ ու տիկին Նունէից 10 ռուբլի։ Այդ փողը մենք հէնց Զատիկի տօներին բաժանեցինք աղքատներին։

Զորեքշաբթի, ապրիլի 17-ին, հայ դերասանական խմբի անդամները, պ. Արաքսեանի մասնակցութեամբ, վրաց ազնուականների թատրոնում ներկայացրին Դանչէնկոյի «Զօհի փոխարէն գոհ» եւ Յր. Կօպպէի «Կրէմոնի» գործը։ Դանչէնկոյի պիեսը իր տէնդէնցիկ միջ միանգամայն արուեստական տպաւորութիւն է թողնում։ Ուսող այնուամենայնիւ նրա խաղի տպաւորութիւնը բաւական համեմատաւ, որովհետեւ պարոնը թէ ձեւերի եւ թէ դիմախաղի չափաւորութիւնը չէր երբեք պահպանել, անտեղի չափազանցութիւններով ինքը իր դերը կարծես ծաղրում էր։ Սյունեանութիւնները նկատելի էին առաջին երկու գործողութիւնների մէջ։ Վերջին գործողութիւնը համեմատաբար աղօղ անցաւ։ Միւս դերակատարներից պ. Միլոյեանի Ալիսովա անհնաւոր տպաւորութիւն էր թողնում։ Վայելու էր եւ մտածված նաեւ պ. Տէր-Միսնասեանի «Էլիսկին» Կրէմոնի վնագործումը՝ պ. Արաքսեանի կատարած դերի մասին ժամանակին արդի յայտնել ենք մեր կարծիքը։ Օր. Ութարեան Դանչէնկոյի դերը աղօղութեամբ կատարեց, հացուցիչ էր նաեւ պ. Միլոյեանի Յէրարին Զայկական անձնապահութիւնը այդ երեկոյ չափազանց էր—ներկայացումը սկսվեց նշանակվածից մի ժամ յետոյ։

Զորեքշաբթի, ապրիլի 17-ին, Թիֆլիսի Արտիստիկական թատրոնում օպերային երգիչ Յիգնեւր տունց մի կօնցերտ, որը գրաւել էր բազմաթիւ հանդիսականներ։ Յիգնեւր այդ երեկոյ ցոյց տուց ռօմանտներ երգելու իր չնոր հալի տաղանդը։ Նա արտասանում է բառերը շատ պարզ կերպով եւ ընտրող չեղտով ու արտայայտութեամբ, տալով ամբողջ երգին թէ իմաստ եւ թէ գեղարուեստական կատարելութիւն։ Հաւարակութեան բուն ծափահարութիւնների ազդեցութեան տակ նա երգեց նաեւ իր շատ երգեր եւ ստացաւ փունջեր։ Կօնցերտին մասնակցում էր եւ երգչուհի Բնիկ Բաղինա, որը Թիֆլիսի օպերայի անցեալ տարվայ շրջանի միջակ ոյժերիցն էր։

Վաղը, չաբաթ, ապրիլի 20-ին, տեղի կունենայ երաժշտուհի Տօյանի կօնցերտը։ Մարգարիտ Տօյանն նուագում է արփայի վրա եւ մասնակցում է մշտապէս Թիֆլիսի օպերային օրկեստրին։ Կօնցերտին մասնակցում են եւ մեր քաղաքի ուրիշ երաժիշտներ եւ սիրողներ։

Անցած Զատիկի տօներին մենք ուսացանք

Այնուհետեւ առաջ է գալիս շինութիւնը կապով տալու խնդիրը։

Երեք կապալաւորներից պ. Առափելեան ընտրում է մէկին, տեղացի գրավաճառ եւ տպարանատէր Ա. Մուղդուսի-Ակօպեանին, որի հետ եւ կապում է պայման։

Այս ամենից յետոյ՝ 1900 թուականին մեծ չքով եւ հանդիսակատարութեամբ օրհնվում եւ գրվում է ապագայ դպրոցի առաջին հիմնաքարը։

Քաղաքը ցնծութեան մէջ է։ Պ. Առափելեանի անունը փառաբանվում եւ մինչեւ երկինք է բարձրացվում։

Ամենքս հաւատացած էինք եւ անհամբեր սպասում էինք, որ եկող 1903 թուին հազարաւոր աշակերտներ այժման խնդրող միջոցառումից օգտված կը տեղափոխվեն դպրոցական նոր շինութեան մէջ եւ այնտեղ կը շարունակեն իրանց կրթութիւնը։

Բայց աւաղ...

Դպրոցի շինութեան տեղը ներկայացնում է այսօր կատարեալ աւերակ։ Մի մեծ տարածութիւն ծածկված հողի եւ քարերի խառնիճաղանձ կոյտերով։ Երեւում են նոյնպէս շինութեան հիմնատեղերը եւ... ուրիշ ոչինչ։

Ինժեներների կազմած արձանագրութեան նայելով՝ Մ. Ակօպեան ճանաչվել է իրեն մի կապալաւոր, որ չը գիտէ ճշգրտութեամբ կատարել իր յանձն առած պարտականութիւնները։

Մ. Ակօպեանն էլ բերում է իր պատճառները, որոնցից ամենագլխաւորն է այն, որ պ. Առափելեան, բացի սկզբնական 5000 ռուբլուց, այն եւս փող չէ բաց թողնում չէնք գործը առաջ տանելու համար։

Եւ իր կողմից իրաւունք է համարում փող չը տալ քանի որ պայմանի համաձայն Մ. Ակօպեան ունի ստանալ կատարած շինութեան համար մաս-մաս, մինչդեռ շինութեան տեղը ուրիշ բան չը կայ, բացի հում նիւթիցներից։

Արդար ու մեղաւոր կողմերը ջնջելու եւ դատաւճիռ կայացնելու համար հարկաւոր են Սօդոմոններ, բայց քանի որ մեր ժամանակներում այդ չը կայ եւ չէ կարող լինել, մնում է, որ ներկայ խնձրած դրութեանը վերջ տայ ինքն Առափելեան միայն։

Տարաբաղբաբար՝ Առափելեանն էլ ոչ մի ուշադրութիւն չէ դարձնում քաղաքային վարչութեան ոչ նախապնդների եւ ոչ հետագիտելի վրա։ Կան մարդիկ, որոնք պնդում են, որ Առափելեանի համար իսկի շատ էլ ձեռնտու չէ Բագուի ներկայ կրթիւթի ժամանակում փող բաց թողնելը։ Իր նուիրած փողից ասրեկան 12—15 հազար ռուբլի չափ ունի նա։ Եւ եթէ աղողվի դպրոցի շինութեան գործը ձգձգել մի 5—8 տարի, այն ժամանակ Առափելեան կը տայ Շուշի քաղաքին իր ընծայարեւած փողի գրեթէ տոկոսը, որով եւ գլուխ կը գալ թէպէտական դպրոցի շինութիւնը։

Բայց այսօրինակ կարծիքներն ու լուրերն ոչ այլ ինչ են, եթէ ոչ նախաձեռն եւ ֆանտազիայի արդիւնք։

Մենք խորապէս համոզված ենք, որ Առափելեան յետ չի կանգնի իր խոստումից եւ ոչ անտարբեր կը մնայ դէպի իր հայրենի քաղաքի ամենանեղ վիճակն ու կենսական կարիքը։ Նա մէջտեղից կը հեռացնէ անշուշտ ծաղած խոչընդոտները եւ անմիջապէս գլուխ կը բերէ

Անցած Զատիկի տօներին մենք ուսացանք

նոցի բացումը, որ կառուցված է նուիրատու-
թեամբ Հիւանդանոցը ունենալու է 60 մահ-
ճակներ եւ չքեղ սարք ու կարգ:

ՀՕՆԴՕՆ. «Daily Telegraph» լրագրին հաղոր-
դում են Պրէտորիայից, որ ուտրէիտեան եւ
վրէյդեան բռնական զորաւորները խոր-
հրդակցութեան գումարը իւրի բոտայի եւ
ուրիշ հրամանատարների ներկայութեամբ, խոր-
հրդակցութիւնների ժամանակ նկատվեց մեծ
ձգտումն ի նպատակ խաղաղութեան Այդ խոր-
հրդակցութիւնները հանգիստ էին թողնում
անգլիական զօրքերը: Այդ շրջաններում հաս-
տատված զինադադարը լրանում է վաղը:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. Փրանսիական հանրապետու-
թեան նախագահի զորու առիթով կայանալիս
յարձակակցի գործարարական պատրաստվում
է մի չքեղ վազա-բացվեց կանանց գեղա-
րուեստական շրջանի ցուցահանդէսը, աչքի
ընկնող տեղ գրաւում են Նորին Բարձրութիւն
Դանիական պրինցուհի Մարիայի շրանկաները:

17 ապրիլի

ՀԱՄԲՈՒՐԳ. Բազուի նահանգապետ գեներալ-
մայոր Օդինգէլ մտադրութիւն ունի, սովորա-
բար ամուսն Ղուբա գնալու փոխարէն, Շամա-
լի գնալ տեղիւնտեղը չուտով լուծելու քա-
ղաքի կարգաւորութեան վերաբերեալ հարցերը:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. Երկրագործութեան եւ պե-
տական կարուածների միութեամբ ձանապարհ
ընկաւ Պետերբուրգից:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. Նոցա կայանական Մեծու-
թիւնները Թագաւոր կայսրը եւ Թագուհի
կայսրուհի Ալեքսանդրա Ֆեօդորովնա Օգոստոս-
փառ Երեւանում Պետերբուրգից փոխադրվե-
ցին Յարսկոե-Սելո բնակվելու համար:

ՊԱՐԻԶ. 11,216,757 ցուցակագրված ընտրող-
ներից մասնակցում էին ընտրութիւններին
8,863,727. Նրանցից 5,198,198 ձայներ տուե-
ցին միասնական հանրապետականների հա-
մար, իսկ 3,352,895 միասնականութեան հակա-
ռակըներին համար 312,639 ձայները ցրվեցին:

ԼՕՆԴՕՆ. «Times» լրագրին հաղորդում են
Պէկինից, որ անգլիական զեւպան Սատուո, ի-
ւանչիկայ եւ Գիւզէնի ստորագրեցին համա-
ձայնութիւն, որով որոշված են Պէկին-Տեանց-
զին-Շանցհայդուան երկաթուղին Զինատանին
վերադարձնելու պայմանները:

ՊԱՐԻԶ. Անկախ սօցիալիստ Լուտիէ դիմեց
ընտրողներին՝ հրաւիրելով ձայն տալ միասնա-
թիւններին: Միլիտերանի ընտրութիւնը հաւա-
նական է համարվում:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. Գլխի Ուսպէնսկու ժառանգ-
ները պատրաստում են նրա գրուածքների հը-
րատարակութիւնը: Այսօր տեղի ունեցաւ սը-
լավոնական բարեգործական ընկերութեան հան-
գիստաւոր ժողովը, որ նուիրված էր ուսմ-թիւր-
քական պատերազմի յայտարարութեան քանո-
նիքամակնին:

18 ապրիլի

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ. Ապրիլի 17-ին Պետրոպոլ-
յոսկի տաճարում, Ազատարար-Թագաւորի
դամբարանի մօտ, հանդիսաւոր հոգեհանգիստ
կատարվեց ի Տէր հանգուցեալ Ալեքսանդր II,
Ալեքսանդր III կայսրերի, Մեծ Իշխան Նիկոլայ
Նիկոլայիւնի, Իշխան Սեբաստիան Մարիաուիլի
Բամանովսկու, Դուքս Լէյխտենբերգսկու եւ
պատերազմի դաշտում իրանց եղբայրների հա-
մար կենդ գոհողների համար:

Հինգշաբթի, ապրիլի 25-ին, առաւօտեան
11 ժամին, Պետերբուրգում Մարսիօ դաշտի
վրա տեղի է ունենալու Բարձրագոյն զօրա-
խաղ:

ՕԴԵՍՍԱ. Ժողովրդական լուսաւորութեան մի-
նիստրութիւնը թողարկեց ժողովրդական բժշկ-
կանութեան դաստաւորութիւնը երկրասեան
ժողովրդական դպրոցներում:

ԲԵՐԼԻՆ. «Kölnische Zeitung» լրագրին կա-
տարիօց հաղորդում են, որ զինուորական ծա-
ռայութիւն կրելու պարտաւոր բոլոր չէրնօգօր-
ցիները հրաման ընդունեցին վերադառնալ հայ-
րենիք: Սկսվեց զօրքերի կենտրոնացումը դէպի
Ալբանիայի սահմանը: Գուստիէ եւ Պլավ շրջ-
աններում, որոնց Զէրնօգօրիան իրաւացի
կերպով պահանջում է Բերլինի դաշնագրի
համեմատ, դադարի բաժանված է դէպք:

Կ. ՊՈԼԻՍ. Սուլթանը բոլորական էկզար-
խին չնորեց առաջին աստիճանի Օսմանիէ շը-
քանները ազամաններով:

Խմբագիր՝ ԱԼԷԿՍԱՆԴՐ ԲԱԼԱՆԹԱՐ
Հրատարակիչներ՝ ԹԱԳՈՒՀԻ ՏԻԳՐԱՆԵԱՆ
ԻՍԱՀԱԿ ՄԵԼԻԻԲ-ԱՂԱՄԱՆԵԱՆ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Շաբաթ, ապրիլի 20-ին
ԹԻՖԼԻՍԻ ԺՈՂՈՎԱՐԱՆԻ ԴԱՀԻՃՈՒՄ
ԿԸ ԼՅԻՐ

ՄԱՐԳԱՐԻՏ ՏՈՅՄԱՆԻ (ԱՌՖԱ)

ՀԱՄԵՐԳԸ

մասնակցութեամբ օր. Բարայեանի, իրա-
նական, Այդէնտադուի, տիկ. Գ. Տ. եւ պ. պ.
Դորթիստայի, Կապանակայի եւ պ. Տ.

Սկիզբն է 8 1/2 ժամին երէկոյեան:
Տոմարները 4 ր. 10 կողէկից մինչեւ 55 կ.
կարելի է ստանալ Սուլթանական խանու-
թեամբ (Երեւանեան հրապարակ), իսկ համարքի
օրը, ժամը 6-ից սկսած, ժողովարանի մուտ-
քում: 1-2

Թիֆլիսի հայոց կոնսիստորիայում ներկայ
ամսի 24-ին, որոշված է կատարել վերջնա-
կան աճուրդ Ախալցխայի ս. Փրկիչ եկեղեցու
գիւղերը վարձու տալու: Աճուրդն մասնակցել
ցանկացողները պարտաւոր են ներկայացնել
գրաւական ոչ պակաս քան 5000 ռուբլի, իսկ
իրանց վրա մնալու դէպքում լրացնել տարե-
կան վարձի մի երրորդ մասը: Պայմանները կա-
րող են տեսնել կոնսիստորիայի գիւղատնտես
ամսն օր ժամը 10-ից մինչեւ 2-ը, բացի կիրա-
կի եւ տօն օրերից, փակ ծրարները չեն ըն-
դունում աճուրդը սկսվելուց յետոյ:

Անդամ կոնսիստորիայի՝ Գրիգոր աւագ քա-
Տէր-Բարսեղեանց

Լոյս տեսաւ

ՊԱՏԿԵՐԱՅԻՆ ՀԱՅՐԵՆ ԱՅՐՈՒԹԵՆ
ԿՈՒՐԻՆԵՐԻ ՎՐԱ

Իւրաքանչիւր արկղի գինն է 1 ր.

Դիմել՝ «Կենտրոնական» եւ «Գուտտենբերգ»
գրաւորանոցներին: Մեծ քանակութեամբ
ամսողները կարող են դիմել նաեւ հրատարակ-
չուհուն՝ իշխ. Մարիամ Թումանեանին:
Թիֆլիս, Բարեաւոյնակայա փողոց, № 8:
1-2

ԹԻՖԼԻՍԻ ԲԱՆԱԿԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆԸ
յայտնում է ի գիտութիւն ընդհանուրի, որ
ներկայ ապրիլի 19-ին իր Առեւտրում ցերեկվայ
12 ժամին աճուրդ է նշանակված՝ քաղաքի փո-
ղոցները լուսաւորելու համար 20,000 պուլ
կէրօսինի մատակարարումը կապալով տալու:
Պայմանները կարելի է տեսնել Վարչութեան
Կ-դ բաժանմունքում ի օրերը, ցերեկվայ 9-ից
մինչեւ 1 ժամը: 2-2

Բ Ժ Ե Վ Ա Պ Ե Տ

ՄԻՆԱՍ ՄՈՒՐԱԴԵԱՆ

(ՄՕՍԿԱՅԻՆ)

Նախկին տարիների նման, ընդունում է հի-
ւանդներին՝ Կովկասի հանքային ջրերում: Պե-
տերբուրգում, մայիսի 1-ից:

(չ. կ.) 2-10

Ա Տ Ս Մ Ն Ա Բ Ո Յ Ժ

Կ. ԿԵՕՆՃԵԱՆ

փոխադրվել է Երեւանեան հրապարակ, տուն
Դուրդուհի (Սոլալակայա փողոցի անկիւն):
Ընդունում է հիւանդներին առաւօտեան 8-2,
երեկոյեան 5-8 ժամին: 4-25

ԳՆՈՒՄ ԵՄ

պօստային մարկաներ (բանեցրած) Պարսկա-
ստանի եւ Տաճկաստանի Դիմել՝ Баку, Мирза-
Аваков, Михайловская, 8. Կամ Баку, Mir-
za-Awakoff, rue Mikailowski, 8: 7-10

Զ գ ու շ ա ճ է բ կ ե ղ ծ ու ճ ն ե թ ի Յ

ԱՌՈՂՋԱՊԱՀԱԿԱՆ

ԲՈՐՆՕ-ՏԻՄՈՒԵԱՆ ՍԱՊՈՆ

Գ. Ֆ. Ի. Ի. Գ. Ե. Ն. Ս

Ոչնչացնում է պեպիւնները, սեւութիւնը,
դեղին բծերը, պոզիկները եւ պոտիկները
եւ ներգործում է աւելորդ ջրանցում դէպի
թորակուրդ եւ արվում ձեռք բերել, որպէս
տուալէտային անուշահոտ սապօն, բարձր
արժեքաւորութեամբ:

ՈՍԿԷ ՄԵԴԱԼ 1893 թ. համար:

Կտորի գինը 50 կ., 1/2 կտորի 30 կ.:
Ծախվում է բոլոր ամենալու գեղադը-
ծական մագաղիկներում եւ դեղատներում:

Գլխաւոր պահեստը ամբողջ Ռուսաստա-
նի համար Գ. Ֆ. Ի. Բրդէնի մօտ Մոսկ-
վայում: Դէպօ, Թիֆլիսում, Ազոուրովի
մօտ, գերագործական ապրանքների առեւ-
տրի կովկասեան ընկերութեան մէջ, Մու-
րիսովի եւ Գրիվսկի, պ. պ. Պապովների
եւ Արիստակովի մօտ: (1, 15) 10-24

Թիֆլիսի Առեւտրական Նաւարդիւնաբերական Ընկերութեան Վարչութիւնը

արանով հրաւիրում է պ. պ. փայտեղերին տարեկան ընդհանուր ժողովի, որ տեղի է ունենա-
լու կիրակի, ապրիլի 28-ին, երեկոյեան 8 ժամին, Վարչութեան շինութեան մէջ, Երեւանեան
հրապարակ, տ. Սարգսյան:

Զրադման առարկաներն են՝

- 1) Հաշի եւ բալանսի քննութիւնը եւ հաստատութիւնը անցեալ 1901 թ.:
- 2) Ծախսերի նախահաշիւը եւ գործողութիւնների պլանը ներկայ տարվայ:
- 3) Վերաստուգող յանձնաժողովի անդամների ընտրութիւնը:
- 4) Ներկայ ընկերութեան վերակազմի միջոցով Թիֆլիսի Առեւտրական Նաւարդիւնաբերական

Ակցիոներական ընկերութեան կանոնադրութեան նախագիծը:

Մի եւ նոյն ժամանակ Վարչութիւնը յիշեցնում է. 1) որ հաւատարմագրութեան պէտք է
ներկայացնել Վարչութեանը ոչ ուշ, քան երեք օր առաջ ժողովից, համաձայն Ընկերութեան
դաշնագրի 24-րդ կէտի, 2) որ սկզբնական անդորրագրերի մէկ սեփականատէրից միւսին տալը
պէտք է կատարվի ամեն բանով համաձայն Ընկերութեան դաշնագրի 8-րդ կէտի:

(18, 20, 25)

1-3

Բազուի Հայոց Մարդասիրական Ընկերութեան Վարչութիւնը

յայտարարում է, որ ապրիլի 21-ին, ցերեկվայ ժամի 12-ին, գրադարանի դահլիճում, նշանա-
ված է ընկերութեան տարեկան
Ը Ն Դ Հ Ա Ն Ո Ւ Ր Ժ Ո Ղ Ո Վ Ը:

1-1

Թիֆլիսի Նաւարդիւնաբերական Ընկերութեան Վարչութիւնը

Արանով պատիւ ունի հրաւիրելու պ. պ. բաժնետէրերին ՏԱՐԵԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎԱ
որը կայանալու է ներկայ 1902 թ. ապրիլի 28-ին, կիրակի օրը, առաւօտեան ժամը 10-ը,
քաղաքային խորհրդի դահլիճում:

Պարապմունքի առարկաներն են՝

- 1) Վարչութեան գեկուցումը անցեալ 1901 թ. ընկերութեան գործունէութեան մասին:
- 2) Վերաստուգող յանձնաժողովի գեկուցումը:
- 3) Անցեալ 1901 թ. հաշի եւ հաշիւների քննութիւնն ու վաւերացումը. երեւոյցի նա-
խահաշիւ. նոյնպէս ընկերութեան գործունէութեան ծրագրի քննութիւնը 1902 թ. համար:
- 4) Վարչութեան հրահանգի վաւերացումը (§ 28):
- 5) Ընկերութիւնը ակցիոներական դարձնելու հարցը եւ վերջինիս կանոնադրութեան հա-
տատուութիւնը (§ 27):

6) Վարչութեան գեկուցումը վճարները իր ժամանակին չը վճարած բաժնետէրերի մասին:

7) Վարչութեան գեկուցումը նոր հոգեր (պետական կամ մասնաւոր) կապալով վերցնելու
մասին, թէ նախքան արդիւնաբերութեան եւ թէ արտաքին շրտի շահագործութեան նպատա-
կով, նոյնպէս եւ իր ունեցած հողերը ամբողջովին կամ մասամբ կապալով տալու կամ վաճա-
րելու մասին:

8) Վարչութեան մի անդամի (§ 9), վերաստուգող յանձնաժողովի երեք անդամների եւ
երեք փոխանդամների ընտրութիւնը (§ 21):

Անցեալ 1901 թ. տպագրված հաշիւը պ. պ. բաժնետէրերը կարող են ստանալ ընկերու-
թեան գրասենեակում ապրիլի 23-ից:

(19, 24)

1-3

„ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՎԵՐԵԻՉԵՎ ԵՒ ԿԱՄԻՆՄԱՆԻՐ“

որ իր տպարանական աշխատանքների համար Բաթումում արժանացել 1901 թ. Լաւանի Կովկ-
սեան յօրենքամակն ցուցահանդէսի մէջապիս, եւ «Тифлисский Листок» լրագրի գովասանա-
կան կարծիքին (№ 277 1901 թ. Լաւանի) յայտնում է, որ բացել է Թիֆլիսում, Միխայլովսկայ
եւ Նէմեցկայա փողոցների անկիւնում. Սիւվիցկու տանը:

ՏՊԱՐԱՆ ԵՒ ՏՈՂԱՐԱՆ

որոնք կազմակերպված լինելով տեխնիկայի վերջին պահանջներին համեմատ, հարաւորութիւն
կունենան կատարել ամեն անհակ տպարանական եւ տողային աշխատանքներ: Բոլոր եւրօպայի
եւ տեղական լեզուներով:

Գ Ե Ղ Ե Ց Ի Կ, Ծ Ո Ւ Տ Ե Ի Է Ժ Ա Ն

Տպարանի գրասենեակը բաց է մարտի 23-ից ամենաւ օր: Որպէս զի պատուէր տուողները ա-
զատվին իրուր ժամանակ կորցնելուց՝ տպարան այցելելու համար, «Վերէիւնով եւ Կամէնա-
լեք» ընկերութիւնը ունի մի խումբ ծառայողներ, որոնք կարող են զալ պատուէր տուողների
աները՝ պատուէրներ ընդունելու համար:

9-10

Ս Տ Ա Ց Ե Լ Ե Ն Բ

ՄԵԾ ՔԱՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

ԳԱՐԱՆԱՑԻՆ ԵՒ ԱՄԱՐԱՑԻՆ ՍԵՋՕՆՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

տղամարդկանց, կանանց եւ
երեխաների

ՊԱՏՐԱՍՏԻ ՀԱԳՈՒՍՏՆԵՐ

Ընդունում ենք, մեր կառույցի, ամենայն
տեսակ ՊԵՏՈՒԵՐՆԵՐ (ՅԱԿԱՅԻ), որոնք ըս-
տացված են արտասահմանեան եւ ուստական ամենա-
յայտնի գործարաններից:

Մաղաքներն կից բացել ենք նոր բաժան-
մունք, բացառապէս կանանց վերնազգեստնե-
րի համար, կարճած տոնաւորներն տարազով:

ԳԵՆԵՐԸ ԱՄԵՆԻՐԻ ՄԱՏՁԵԼԻ ԵՆ

Դիմել եղբ. ԽՈՒԴԱՎԵՐԵԱՆՆԵՐԻՆ

Դիմելովսի պրօպագանդ, տուն Բազմեթեան ս. Գեորգ եկե-
ղեցու, առաջին դիմադրայի հանդէպ:

20-20